sednictvím presidenta nejvyššího soudu neb jeho náměstka, odpovídá úplně zásadě parity, kdežto intervencí presidenta nejvyššího soudu, pokud se týče, jeho spolupůsobením co předsedy tohoto smíšeného senátu vtiskuje se tomuto senátu známka nejúplnější objektivity. Složený senát může návrh na rozhodnutí tvrzeného konfliktu kompetenčního mezi správním dvorem soudním a soudem říšským pouhým usnesením a limine zamítnouti, nenařídiv vůbec veřejné jednání (rozh. ze dne 9. června 1880 č. 66, sb. »Hye« V., str. 1037). Návrh na rozhodnutí takových sporů učiň dle toho, zda-li obě strany příslušnost si osobují nebo příslušnost odmítají, buď nejvyšší úřad správní nebo strana súčastněná. Žádost strany musí býti advokátem podepsána. Afirmativní spor o příslušnost je tu jen tehda, když oba soudy si příslušnost v téže věci a vztahu právním osobují a nálezy jejich si ve vlastním obsahu odporují (rozh. ze dne 9. června 1880 č. 66, sb. »Hye« V., str. 1037). Negativní spor o příslušnost je tu tehda, když oba soudy příslušnost odmítají, poněvadž odmítající soud druhý za příslušný považuje a jemu ihned záležitost k rozhodnutí přikazuje (rozh. ze dne 9. června 1880 č. 73, sb. »Hye« V., str. 1040).

Soud společenství rozepře viz Příslušnost soudní.

Soud správní viz Dvůr soudní správní.

Soud věci stižené viz Příslušnost soudní.

Soudy (řádné civilní).

I. Pojem a rozdělení:

Řádné civilní soudy jsou orgány státní určené k tomu, aby v mezích jim co do territoria a obsahu vytčených vykonávaly jménem státu veškerou pravomoc, pokud výkon její není vyhrazen některému soudu zvláštnímu (na př. soudu živnostenskému, úřadu dvorního maršálka, soudům rozhodčím, smírčím, soudům konsulárním a p.).

K řádným soudům civilním jest počítati dle § 1 j. n.: soudy okresní, okresní soudy pro věci obchodní a námořské, zřízené v sídle samostatných soudů obchodních, po případě i na místech jiných (§ 2 odst. 2 j. n.), soudy krajské, pokud se týče (t. j., jsou-li zřízeny v hlavním městě té které korunní země), soudy zemské, pak soudy obchodní resp. obchodní a námořské (v Praze, ve Vídni a Terstu), vrchní soudy zemské a nejvyšší soudní dvůr ve Vídni.

Soudové tito dělí se:

1. dle toho, rozhodují-li již původně tu kterou záležitost právní nebo zabývají-li se přehlídkou a přezkoumáním správnosti rozhodnutí od soudů jiných (nižších) vydaných, na soudy prvé, druhé a třetí stolice. V prvé instanci rozhodují všecky soudy okresní; soudy krajské a zemské, jakož i soudy obchodní jsou buď instancí první nebo druhou, vrchní zemské soudy rozhodují vždy jen jako stolice druhá (výjimku tvoří jen spory syndikátní), nejvyšší soudní dvůr ve Vídni jest stolicí třetí (pro rozepře syndikátní stolicí druhou). Viz článek »Příslušnost«.

2. Dle toho, je-li rozhodování svěřeno jen jediné osobě nebo většímu počtu osob (senátu), na soudy o soudcích jednotlivcích (Einzelgerichte), a soudy sborové (Gerichtshöfe). K prvým patří soudy okresní, k druhým všecky soudy ostatní.

3. Dle toho, zabývají-li se jen rozhodováním právních záležitostí nebo přísluší-li jim i výkon exekuce, na soudy rozhodovací a soudy výkonné.